

תת"ע 10404/06/22 - מדינת ישראל נגד חאפד מחאג'נה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10404-06-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה
תיק חיצוני: 10157113902

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חאפד מחאג'נה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 03.01.2023 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 31.07.2021 דו"ח בגין שימוש בטלפון שלא בדיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1) לתקנות התעבורה. המבקש זומן להישפט בהתאם לבקשה להישפט ליום 29.08.2022 ואולם במועד זה הגיש מטעמו (ביום הדיון) בקשה לדחיית מועד הדיון בשל מצבו הרפואי. על אף כי הבקשה לא נתמכה בכל אסמכתא, נעתרתי לה והדיון נקבע להקראה נוספת ליום 03.01.2023.
3. אף למועד זה לא התייצב המבקש. המבקש זומן למועד הנ"ל כאמור, בהחלטה שיפוטית אשר ניתנה ע"ג בקשה שהוגשה מטעמו.
4. המבקש טוען כי הופיע לדיון יום למחרת בשל בלבול ונאמר לו כי יום קודם לכן ניתן פסה"ד.
5. המשיבה לא הגיבה לבקשה ובחלוף המועד לקבלת תגובתה אדון בבקשה על יסוד החומר המונח בפניי.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה **סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין**; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

8. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי להוות סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. המבקש מלין כנגד מרכז ההודעות הטלפוניות של הרשות השופטת בעוד שהוא עצמו ביקש לעצמו את דחיית ההקראה הראשונה וחובה היה עליו לעקוב אחר המועד הנדחה. טעות או בלבול אינן טענות שיש לקבלן בנקל.

9. לעניין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16 ומכל מקום הטענה לא נטענה. לא נטענה טענה חלופית המבססת חשש מעיוות דין במקרה דנן.

ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.

10. המבקש השתהה כחודש וחצי בין המועד בו גילה לטענתו כי נשפט בהעדרו לבין מועד הגשת הבקשה. המבקש ידע לדבריו על שפיטתו בהעדר בהיותו בבית המשפט ולא צריך היה להמתין עד להמצאת פסק הדין לידי. ניתן לצפות במקרה זה לפעולה מידית לביטול פסק הדין, דבר אשר לא נעשה.

11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

12. החלטתי מיום 20.2.23 באשר לעיכוב ביצוע העונש - מבוטלת.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר
הצדדים.